

seld, hij had al de ellenden van de ouderwetsche féodale regeering met eigen oogen gezien. Met bitteren ernst getuigt hij:

„Hir het kein mihr en heilen Rock,  
 „Hir is dat däglich Brod de Stock  
 „Un Schandwürd' sünd hier noch dat Best.  
 „So ist uns Herr, so is sin Vater west.”

Maar het ongeluk van in zulk een land als Mecklenberg, in zulk eene stad als Stavenhagen, geboren te zijn, had voor Reuter ook eene gunstige terugwerking. Men weet, hoe hij auteur is geworden door louter zijne autobiographie in novellistischen vorm over te brengen. En juist zijne lotgevallen maakten hem schrijver. Daar hij in de rechten zou studeeren, en daarvoor een half jaar te Rostock en een jaar te Jena aan de Universiteit verbleef, had hij de verzoeking niet kunnen weerstaan, zich bij eene Burschenschaft aan te sluiten, waar met een vrij en vrijzinnig geregeerd Deutschland gedweept werd.

Reuter droeg als student een pet of muts met rood, goud en zwart geboord — het teeken van zijn lidmaatschap eener liberale Burschenschaft. Daar juist die opgewonden studenten het in 1833 aan verschillende regeeringen van kleine Duitsche staten het leven zeer lastig maakten, werd Reuter te Berlijn, waar hij als Mecklenburger veilig meende te zijn, op last van den Pruisischen koning Friedrich Wilhelm III, ingespert, omdat hij „am hellen lichten Tage in den deutschen Farben umhergegangen”. Alleerst werd hij veroordeeld . . . . ter dood, later tot dertigjarige opsluiting in eene vesting.

Zoo ontstond later zijn beroemd werk *Ut mine Festung* tid. Het scheen, of de zeven jaren in de vestingen Silberberg, Glogau, Magdeburg en Graudenz doorgebracht hem buiten de maatschappij zouden plaatsen. Juist het zoeken naar eene betrekking, het nederig ambt van schoolmeester te Treptow, brachten hem er toe alles te beproeven om zijne magere inkomsten wat te verbeteren. In 1853 won hij het oor van Deutschland door zijn bundel: *Läuschen un Rimmels. Plattdeutsche Gedichte heiteren Inhalts in Mecklenburg-Vorpommerscher Mundart*. Van dit oogeblik breidt zich zijn roem uit — zijne Rimmels werden in weinige jaren negenmaal herdrukt.

Er is hier eene treffende overeenkomst tusschen Reuter en Dostojewski. Beiden hebben zij ettelijke jaren in kerkers gezucht — Dostojewski in eene Siberische vesting met de gemeenste boeven. Beiden hebben zij de geschiedenis van hunne gevangenschap geschreven. Doch uit beider boek spreekt geene verbittering, al is het Russisch verhaal honderdvoudig aangrijpender dan het Plat-Duitsche. Beiden bleven zij echte patriotten, die geen wrok koesteren over al het leed hun door eene tyrannieke regeering berokkend. Maar het verschil van ras spreekt zich duidelijk uit in al hunne volgende geschriften. De mystieke Rus gelooft in de grootheid van zijn vaderland en de toekomst van het Czarenrijk — de gemoedelijke Noord-Duitscher vergeet al zijn leed, en poogt zijne landgenooten met zijne vroolijke vertellingen naar zijne beste vermogen te boeien.